

SOKRATES & BUSH

EEN KCV PO

VS

Gymnasium V: KCV
born_ego
607
Jortus Maximus

Introductie

datum: 30.11.2015

De storm nam toe, op de eindeloze zeeën sloegen de torenhoge golven tegen de boeg. De kapitein stond rotsvast aan het roer, trachtend de alles vernietigende golven te bedwingen, maar tevergeefs. Terwijl we het hout van het schip hoorden kraken onder de voeten, bedacht ik hoe dit mij had kunnen overkomen. Mij: George W. Bush. Na jaren presidentschap, is dit het einde? Een kreet. In de verte hoorde ik stemmen van de bemanning; ik kon niet meer. De bemanning kwam dichterbij, woest. Dit zou mijn straf zijn, gezonden uit de hemel. Waarom? Waarom ik? Ten einde raad was ik, ik zocht toenadering bij de kapitein. De man die mij jaren trouw ten dienste had gestaan. Maar ook in zijn ogen zag ik die blik, diezelfde blik die mij al zo vaak de das om had gedaan. Het was te laat, ik moest hier weg. Geen uitweg, nergens kon ik heen. Toen ik over het dek rende voelde ik de twee handen in mijn zij, ik verloor m'n evenwicht en voordat ik me kon verweren werd mijn lichaam over de reling geworpen.

Meegenomen door de diepten, probeerde ik mij te verzetten, maar het was te laat. Hoe lang zou het nog duren tot het leven uit mij zou worden weggezogen? Ik sloot mijn ogen. Enige tijd later voelde ik een waterstroom die mij meesleurde als een wild beest. Toen ik mijn ogen trachtte te openen zag ik de kaken naderen en verdween ik in de diepe krochten van het beest. Ik daalde af naar zijn maag. Ik was alleen, alleen zou ik sterven. Ik tastte in mijn zak en haalde de zaklamp eruit. Ik deed hem aan en keek om me heen. Daar, in de hoek zat iets. Geschrokken deinsde ik achteruit, maar het was te laat. Lagen vuil en haar kwamen in beweging, het leefde! Ik zocht naar iets om me mee te verdedigen. Het was nu opgestaan en was iets kleiner dan ik. Ik keek eens goed en zag: ogen! Heldere blauwe, niet koud maar wijs.

Na voorzichtig 'Hallo' gezegd te hebben stelde het zich voor als Sokrates, een Griekse filosoof die al eeuwen hier gevangen zat. Na mij zelf ook voorgesteld te hebben, als president van de VS, zag ik Sokrates' ogen groot worden. Hij verdween in een heuvel rotzooi opgesteld op de grond. Hij haalde een krant naar voren met op de voorpagina: "VS verklaart de oorlog aan terreur". In dit absurde decor startte ons gesprek.

De Dialoog:

Bush kijkt even toe terwijl Sokrates het artikel leest, voordat hij opnieuw het woord tot hem richt.

Bush: Ik herinner me die oorlogsverklaring nog. Het was net na 9/11, de aanslag. Het Amerikaanse volk stond achter me. We deden wat ons te doen stond en verzekerden dat zo'n ramp nooit meer zou gebeuren.

Sokrates werkt een blik op de krant van 12 september 2001.

Sokrates: Je hebt zeker gemaakt dat het nooit meer kon gebeuren? Was het niet jouw reactie die alleen nog maar meer terreurgroepen uitlokte, omdat je vuur met vuur bestreed?

Bush: Ze vielen ons aan op eigen grondgebied! Ze hebben onschuldige, Amerikaanse burgers gedood! Hoe verwacht je dat we met dat soort mensen hand in hand gaan lopen? Ze zijn slecht en het is onze taak om de wereld van dit soort kwaad te bevrijden!

Sokrates: Kwaad? Denk je dat mensen die nog nooit eerder van andere ideeën hebben gehoord, die opgevoed zijn met de verkeerde gedachten, het kunnen helpen zo te denken?

Bush: De mensen daar hebben genoeg kansen gehad om zich te verdiepen in de westerse wereld. We hebben nooit onze kennis binnen onze grenzen gehouden.

Sokrates: Oké. Stel je nu het volgende eens voor: een groep mensen - laten we ze voor het gemak groep A noemen - woont naast een andere groep mensen, groep B. In groep A wordt door een aantal personen verboden contact te hebben met groep B. Ondertussen is er bij groep B een periode van bloei en welvaart: het gaat goed met de handel, de rijkdom neemt toe. Groep A kijkt met argusogen toe hoe groep B met teugen geniet van de lekkerste wijnen en de zoetste honing. Uit jaloezie stelen de mensen uit groep A die het contact verbroken hadden wat van de plantages van groep B om mee te profiteren van hun welvaart. Groep B is woedend en als reactie razen ze als een tornado door dorp A en plunderen ze alles op hun pad. Dit resulteert in een gezamenlijke haat van groep A jegens groep B. Maar de vraag is, wie heeft er de schuld? Wie zijn er nu 'de slechten' en wie 'de goeden'?

Bush: Groep A is verantwoordelijk, ze hielden zich niet aan hun eigen regels en lokten een dergelijk gevolg zelf uit. Het feit dat groep A hen bestal geeft groep B het recht terug te slaan. Kijk nou bijvoorbeeld eens naar de situatie in Frankrijk. Onterecht werd hun hoofdstad aangevallen door IS. Daardoor heeft Frankrijk het recht het bombardement dat hierop volgde op de hoofdstad van IS uit te voeren.

Sokrates: Leefden in Raqqa alleen terroristen?

Bush: Nee, maar wel veel. Er woonden natuurlijk ook mensen die niet direct terreur uitoefenden.

Sokrates: Juist. Zij hebben Parijs niet aangevallen, ze staan los van de terroristen die deze misdaad pleegden. Wat gaf Frankrijk dan het recht hen aan te vallen?

Bush: Juist voor die mensen hebben wij democratie naar het land gebracht.

Sokrates: Werden de mensen gelukkiger nadat hen deze democratie was 'geschonken'?

Bush: In deze wereld heeft democratie ons zoveel goeds gebracht dat het onze plicht is dit systeem over te dragen. Democratie geeft men vrijheid, de kans zich te ontplooiën zonder onderdrukt te worden door een heerser.

Sokrates: Hebben de mensen daar voor deze democratie gekozen, of werd die hen opgelegd?

Een korte stilte onderbreekt het gesprek.

Bush: Opgelegd? Het was voor hun eigen bestwil. Zij hebben nu vrijheid, ze kunnen in vrede leven!

Sokrates: En wat was de reactie van het volk op het opleggen van de democratie?

Bush: De nieuwe terreurbewegingen zijn niets anders dan misdadigers die toch wel bij Al Qaida gegaan zouden zijn. Nu is het voor hun alleen moeilijker om hun praktijken uit te voeren.

Sokrates: Je zegt het zelf! Er zijn nieuwe terroristische bewegingen ontstaan! Wat voor de een een terrorist is, is een vrijheidsstrijder voor een ander! Zijn jullie voor hen niet de onderdrukkers? Misschien waren sommigen toch wel uiteindelijk bij Al Qaida gegaan, maar waarom gingen sommige andere mensen daar naartoe? Waarom werd de beweging groter toen jullie Al Qaida al verslagen hadden?

Bush: De terroristische bewegingen zijn lang voor onze komst ontstaan, moesten wij dan maar toekijken? Misschien zagen ze ons wel als onderdrukkers, maar wij maakten het beter voor hen en veiliger voor ons. We hebben tenminste een vuist gemaakt tegen het terrorisme!

Sokrates: Maar wat ging er dan fout? Waarom kwamen er mensen die zulke dingen deden? De mens is toch zeker niet slecht van nature? Een baby is, net als deze wordt geboren, toch niet direct slecht?

Bush: Nee, natuurlijk niet.

Sokrates: Maar waarom dan werd hun denkbeeld zo?

Bush: Omdat die gedachte dusdanig op hen werd ingehamerd door radicalen.

Sokrates: Dat kan wel zijn, maar het feit is dat dat voor hen het goede lijkt.
Zij zijn ermee op gegroeid en weten niet beter, net zoals jij.

Bush: Ik wil dat je stopt mij te vergelijken met... met... met hen.

Sokrates: Dat zal lastig gaan, begrijp je dan niet dat jullie in principe gelijk

zijn aan elkaar?

Bush: [onderbreekt] Wat zei ik nou!? Als ú niet naar míj luistert, wens ik deze discussie niet verder voort te zetten.

Sokrates: Is het niet andersom, meneer Bush? Moet u niet eens wat beter naar mij gaan luisteren?

Bush: Ik luister genoeg om te weten dat u duidelijk de ernst van deze situatie niet inziet. Als u mij wilt excuseren: waar is hier de uitgang?

Sokrates: Een uitgang is hier niet.

Bush: Wat?!

Sokrates: U hoort mij wel, als u tenminste luistert zoals u gezegd had.

Bush: Ja, ja... maar er is dus geen weg naar buiten?

Sokrates: Zeker niet. Dat geeft ons alle tijd deze discussie voort te zetten, niet?

Bush: Hmpf.

Sokrates: Waar was ik? Oh ja. Toen u opgroeide, werd er toen niet op u ingehamerd dat deze 'terreur organisaties' slecht zijn? Dat zij degenen zijn die fout zitten net zoals op hen in werd gepraat dat jullie fout zitten?

Bush: U stelt wel erg veel vragen, moet ik zeggen. En het moet toch echt duidelijk zijn dat, als u bijvoorbeeld kijkt naar de aanslagen in Parijs, organisaties als IS bestaat uit gestoorde gekken die gestopt moeten worden?

Sokrates: Zei u net niet dat zij van nature zelf niet verkeerd zijn, maar het ze verkeerd is geleerd?

Bush: Het feit, meneer Sokrates, blijft dat een land als Amerika zich moet beschermen tegen deze fout denkenden.

Sokrates: Tja, maar hadden we niet vastgesteld dat uit deze 'verdedigingen' van u steeds meer radicalen kwamen?

Bush: Het is correct dat, toen wij onze campagne gestart hadden, de radicalen veel steun kregen van de lokale bevolking, maar dat nam na een poosje heus weer af.

Sokrates: Waarom?

Bush: Omdat wij onze superioriteit aantoonde en de goeden zijn in deze oorlog.

Sokrates: Hadden we niet net bevestigd dat jullie in hun ogen niet superieur zijn? Is er wel sprake van goed en slecht in een oorlog? Of is het gewoon de ene ideologie tegen de andere?

Bush: Nou, ik kan u verzekeren dat de boodschap dat wij superieur aan hen zijn heus wel over is gekomen.

Sokrates: En hoe reageerden ze? Ontvingen ze u hierna met open armen?

Bush: Nee, ze trokken zich wat terug.

Sokrates: Betekent dat niet dat ze bang voor u zijn?

Bush: Hoe bedoelt u?

Sokrates: Denkt u dat jullie aanschouwd werden als helden nadat jullie zo handelden? Of hielden ze zich gewoon in uit angst?

Bush: Zucht... tja, als u het zo zegt: uit angst.

Sokrates: Misschien zeg ik het zo omdat het zo is. Als er inderdaad sprake was van angst jegens u was het dan niet alsnog een onderdrukking? Zouden de mensen daar wel van leren denkt u?

Bush: Wat zouden ze moeten leren?

Sokrates: Misschien minder terroristische neigingen te vertonen?

Bush: Hoe denk je dat te moeten doen? Daar gewoon heen gaan en een schooltje bouwen? Laat me niet lachen man. Hoe zou je die mensen iets wilen leren?!

Sokrates: Misschien wel op de manier die ik nu toepas.

Bush: Luister nou eens, de terreur zal worden vernietigd. Amerika zal niet rusten voordat alles weer veilig is.

Sokrates: Is het dat dan ooit geweest?

Bush: Ja, maar natuurlijk!

Sokrates: Zullen er op deze manier niet altijd mensen zijn die slecht denken omdat het ze niet op de "juiste" manier geleerd is?

Bush: Daarom zal Amerika ook altijd een groot leger houden, om dit soort mensen af te kunnen weren.

Sokrates: Maar dan zullen er steeds weer nieuwe fout denkenden komen, en wordt er dan niet bloed vergoten om niets? Moeten we niet zoeken naar een oplossing op langere termijn?

Bush: Dit is een oplossing. En naar mijn mening dé oplossing. Als die mensen weten dat ze niet tegen ons op kunnen dan hoeven we ze ook niet meer te vrezen. En zal de wereld eindelijk weer vrijheid kennen.

Sokrates: Dan moet ik toegeven erg nieuwsgierig te zijn naar uw definitie van vrijheid.

Bush: Vrijheid is... ehh... het is...

Sokrates overhandigt Bush een woordenboek uit de stapel rotzooi, Bush voelt zich gegeneerd maar laat het niet merken. Hij bladert door het woordenboek tot hij bij de F van freedom komt.

Bush: "de vrijheid zelfst.naamw. (v.) Uitspraak: ['vrɛiɦeit] Verbuigingen: vrij|heden (meerv.) Toestand waarbij een persoon kan gaan en staan waar hij maar wil en het gevoel dat geen enkel ander mens jouw gedrag bepaalt" Maar dat wist ik zelf natuurlijk ook wel.

Sokrates: Dus u bent het met deze definitie eens?

Bush: Maar natuurlijk, u hebt zelf toch ook wel eens het gevoel van vrijheid ervaren?

Sokrates: In vroegere jaren zeker wel eens ja, maar vertel mij nu eens... u streeft naar de toestand waarbij ieder mens op aarde kan gaan en staan waar hij wilt? En niemand zijn of haar gedrag bepalen kan?

Bush: Correct.

Sokrates: Interessant... En hoe bent u van plan deze vrijheid in praktijk te brengen? Met een leger, het symbool van onderdrukking?

Bush: Eerst moeten we die terreurorganisaties maar eens hardhandig bestrijden: ze lijken het anders niet te leren.

Sokrates: Bent u dan bereid het ze anders te leren?
Bush: Precies. Met harde hand.
Sokrates: Hoe gaat u het ze dan leren om goed te zijn?
Bush: Door hen democratie te geven.
Sokrates: Wat dan als de IS zich verkiesbaar stelt, en ze de grootste partij worden?
Bush: Dat mag natuurlijk niet, zij zijn misdadigers.
Sokrates: Maar dan is het toch geen vrijheid? Dan mogen de mensen toch niet kiezen wie ze willen? Is dan uiteindelijk de democratie geen dictaat?
Bush: Democratie is toch juist vrijheid?
Sokrates: Maar wat maakt democratie democratie? Is het de naam of is het iets anders? Als je kijkt naar Amerika, is daar dan echte democratie? Als ik meer stemmen krijg, maar niet in meer districten dan jij de meerderheid krijg, dan word jij, met minder stemmen, tot president gemaakt, terwijl juist meer van het volk wil dat ik president word. Zo bent u toch ook president geworden?
Bush: Ga je nou ook nog commentaar leveren op ons kiessysteem? Het is juist zo dat elke staat gezamenlijk een stem mag geven over wie er president wordt.
Sokrates: Maar gaat democratie niet juist om ieder individu afzonderlijk? In plaats van iedere groep afzonderlijk?
Bush: Dat is toch onpraktisch? Op deze manier blijft het mooi centraal.
Sokrates: In het oude Athene verzamelden de mannen zich op het plein van de stad om deel te nemen aan de democratie. Puur onpraktisch, al die mannen bij elkaar. Hoort democratie niet onpraktisch te zijn? Het is toch veel gemakkelijker om een man alle beslissingen te laten maken, dan er eerst om te discussieren?
Bush: Wat stel je dán voor? Dat we dan letterlijk de macht geven aan dat stelletje zandkoppen in het Midden-Oosten? Dat we ze een kernbommetje als huwelijksgeschenk geven? Doe toch normaal. We moeten dat zootje ongeregeld onder controle houden. En als dat alleen met bommen en kogels kan, dan zij het zo!
Sokrates: Of verschillende aanslagen plannen in en rondom hun hoofdstad? Onschuldige mensen laten vermoorden? Komt dat u niet bekend voor?
Bush: de IS bombardeerde Parijs toch ook? Ooit gehoord van "een oog voor een oog"?
Sokrates: Een oog voor een oog maakt de wereld blind. Duisternis valt niet te bestrijden met duisternis, duisternis moet je bestrijden met licht. Op diezelfde manier kun je haat niet bestrijden met haat, haat moet je bestrijden met liefde.
Bush: Klinkt als iets wat een hippie zou zeggen.
Sokrates: Gandhi eigenlijk, maar is het niet verkeerd dat ook de mensen in Amerika zichzelf bewapenen volgens dit principe?
Bush: Helemaal niet, als iemand jouw aanvalt, heb je toch het recht je te

verdedigen?

Sokrates: En wie beschermt het volk dan? Wie zorgt ervoor dat die mensen die macht niet misbruiken?

Bush: De politie, speciaal hiervoor opgeleide burgers.

Sokrates: Ik heb ook verhalen gelezen over een man die juist moest strijden tégen het geweld van de politie. Was zijn naam niet King of zo?

Bush: We leven nu in een andere tijd. De politie was toendertijd anders. de segregatie is nu afgeschaft.

Sokrates: Dan vraag ik me af wat segregatie betekent. Ik meende dat het onderscheid maken betekent.

Bush: Het onderscheid tussen zwart en wit, ja.

Sokrates: Als je zo'n fan bent van Amerika: hoe bereikte meneer King zijn doelen?

Bush: Simpel. Hij was het volk gewoon aan het opruien met protestmarsen en wist de media goed te benutten door al het geweld aan hen door te geven.

Sokrates: Hij bereikte wat jij nooit kon bereiken; hij gebruikte echter geen geweld. Hoe?

Bush: Omdat het Amerika was, gewoon een veel democratischer land.

Sokrates: Maar hoe kreeg hij het voor elkaar om van zijn vijand zijn vriend te maken?

Bush: Door het promoten van eigen zaak bij de media.

Sokrates: Maar waarom werd hij dan nooit opgepakt?

Bush: We konden ze nergens op vastzetten, ze protesteerden binnen de lijntjes.

Sokrates: Bewapenden ze zich dan niet?

Bush zucht eens diep

Bush: Nee, ze gebruikten geen geweld

Sokrates: Dus juist door niet te vechten bereikten ze wat jij al jaren wil...

Bush: ER IS NIKS MIS MET BEWAPENING, het geeft je de mogelijkheid je te verdedigen tegen terroristen, tegen inbrekers, tegen de zoveelste psychopaat!

Sokrates: Maar dat is niet het enige wat ermee gebeurt, toch? Niet alle aanslagen zijn van terroristen. Gaat er af en toe niet ook eens een kind met een pistool naar school?

Bush: Daarom moeten juist ook andere kinderen geoorloofd zijn dit te doen.

Sokrates: Lok je zo niet incidenten uit? Zou het niet beter zijn om ervoor te zorgen dat er zo weinig mogelijk wapens zijn onder het volk?

Bush: Maar hoe moeten ze zich dan verdedigen tegen bijvoorbeeld IS?

Sokrates: Hoe zou iemand met een geweer beter in staat kunnen zijn een bom te herkennen onder een shirt? Is de reden dat ze deze wapens kopen niet anders?

Bush: Natuurlijk geeft zo'n wapen ook een veiliger gevoel, met zoveel gekken op de wereld.

Sokrates: Dus ze bewapenen zich uit angst? Gebeurt dat niet ook in het Midden-Oosten?

Bush: Nee, juist dat ze weten dat wij superieur aan hen zijn weerhoudt hen ervan.

Sokrates: Dus dan doe je toch hetzelfde als IS? Het heet toch niet voor niets **terrorisme**?

Bush: Deze mensen zijn niet onschuldig, baardmans, ze vernietigen onze samenleving als we niets doen.

Sokrates: En wat als deze strijd is gestreden?

Bush: Dan zal de wereld vrijheid kennen. Kijk als voorbeeld maar naar Amerika.

Sokrates: Amerika? Kijk nou eens naar de lagere groepen in de samenleving. Zij krijgen geen zorg als ze ziek zijn, zij krijgen geen voedsel als ze honger hebben, alles wat zij krijgen is een droom. Naar die droom moeten zij zich schikken om verder te komen in de samenleving, terwijl ze daar soms door ziekte of afwijking niet toe in staat zijn. Zijn die mensen vrij of zitten ze gevangen in een net van armoede?

Bush: In Amerika is vrijheid omdat zelfs die arme mensen kunnen stemmen op wie ze willen.

Sokrates: En wat als die arme man een brood steelt?

Bush: Dan gaat hij de gevangenis in.

Sokrates: Maar anders sterft hij toch? Hij ziet toch geen andere uitweg? Is dat ook wat u met de mensen uit het Midden-Oosten gaat doen, die geen andere weg zagen? De miljoenen mensen uit deze staten, waaruit de terreurgroepen afkomstig zijn? En leden van deze groepen die zich over geven? Ga je hen ook straffen?

Bush: Mensen van organisaties als IS verdienen zo'n leven niet. Het zijn monsters! We vinden wel een geschikte straf.

Sokrates: U gaat ze dus een straf opleggen? Bepalen hoe zij zich gaan moeten gedragen?

Bush: Maar natuurlijk, anders begint alles weer opnieuw!

Sokrates: Maar zo begint alles toch juist weer opnieuw? Als die mensen nooit een kans krijgen om te leren van hun fouten, als ze steeds maar dat zelfde pad blijven zien, verandert er toch nooit iets? Ga je echt al die mensen opsluiten in plaats van ze het juiste te leren?

Bush: Zo kunnen we democratie en vrijheid naar de rest van de wereld brengen, en zo zullen zij ook leren wat democratie is.

Sokrates: Hoe zullen zij leren, als die democratie hen dan alleen laat? Als zij die ideeën hebben, maar de democratie hun alleen maar verhindert deze uit te voeren? Is het dan niet een schijn-democratie? En zullen die ideeën zich dan niet alleen maar sneller gaan verspreiden? Of ga je dan iederéén in het Midden-Oosten maar opsluiten?

Bush: We hebben inderdaad nog een lange weg te gaan, maar ik geloof in de dag dat de IS er niet meer is.

Sokrates: Maar zijn dan al die mensen dood of gevangen?

Bush: Ja, oorlog is oorlog. Zij begonnen het en wij zullen het beëindigen.

Sokrates: Maar eerder hadden we het er toch al over dat je zo de oorlog alleen maar kan beëindigen door ieder in het Midden-Oosten en ieder die sympathie heeft voor de mensen daar te doden?

Bush: Alleen de radicalen...

Sokrates: Maar je drijft door het doden van hen toch alleen maar meer mensen die richting op? Daar hadden we het ook al over gehad.

Nog een korte stilte onderbreekt het gesprek.

Bush: We hoeven ze niet te doden, we kunnen ze er ook gewoon van weerhouden verdere acties uit te voeren.

Sokrates: Vrijheid, mijnheer Bush, is de definitie van de toestand waarbij een persoon kan gaan en staan waar hij maar wil en het is het gevoel dat geen enkel ander mens jouw gedrag bepaalt.

Bush: Wat heeft dat nou weer te maken met deze organisaties? Heeft u in deze rotzooi niet een handleiding van uzelf liggen ofzo? U bent af en toe echt enorm lastig te...

Bush rommelt terwijl hij dit zegt door de spullen in Sokrates' stapel rotzooi totdat Sokrates hem abrupt onderbreekt:

Sokrates: Het is het gevoel dat geen enkel ander mens jouw gedrag bepaald. Misschien moet u gaan werken aan uw ideologie, meneer Bush, in een wereld vol vrijheid heeft niemand, en u dus ook niet, het recht een ander zijn of haar gedrag te gaan bepalen.

Een langere stilte vindt plaats

Sokrates: Ik zal u even de tijd geven na te denken, mijn werk is hier wel gedaan.

Sokrates strompelt verder in de duisternis maar draait zich op het laatste moment om.

Sokrates: Misschien vindt u het nog de moeite waard een kijkje te nemen in die doos daar.

Dat gezegd hebbende wendde Sokrates zijn gezicht af en verdween in de duisternis. Verward bleef Bush achter, zich langzaam begevend naar de doos die Sokrates aangewezen had. Hij opende de doos en zag een voorwerp gewikkeld in papier. Voorzichtig verwijderde hij het papier en zag het voorwerp. Het glansde als nieuw, hoewel het hier al vele jaren gelegen had moeten hebben. Bush twijfelde niet lang en bracht het voorwerp naar zijn mond. Het metaal voelde koud aan tegen zijn lippen. Geleidelijk kantelde hij het, zodat langzaam de vloeistof die het voorwerp bevatte zijn mond in stroomde. Hij dacht nog een keer aan het lot dat de wereld tegemoet zou gaan en nam een slok.

Aftiteling:

- KCV -

Geschreven door:

Jortus Maximus

born_ego

607

Met dank aan:

Sokrates

George W. Bush

Piscator P

I cannot teach anybody anything.
I can only make them think.”

- Sokrates

www.facebook.com/CantScareATeacher

